

Motiver til foranstaaende Lovforslag.

I et til Amtmanden over Hæroerne indgivet Andragende har Sorenskriveren paa bemeldte Der henledet Opmærksomheden paa adskillige Misligheder ved Bestemmelserne i Jagtlov for Hæroerne af 9de Februar 1854 § 10 om Fredlysning af Fuglebjergene.

Der anføres saaledes over, at Paragrafens Bestemmelser om Betingelserne for Fredlysning ere utilstrækkelige og trænge til nærmere Begrændsning, idet Betingelsen for den Indskrænkning i den frie Jagtret, Fredlysningen medfører, fornuftigvis maa være, at der foreligger et Fuglebjerg, som for Tiden giver et Udbytte ved egentlig Fuglefangst, og at dette Udbytte kan antages at ville forringes, hvis Fuglen ikke fredes, medens Lovens Udtryk ere saa vide, at de kunne opfattes og i Virkeligheden opfattes, som om det er tilstrækkeligt, at det kan anses for muligt, at Fugle fremtidig ville bygge der, hvis Bjerget fredes.

Det bemærkes fremdeles, at der ved Afgjørelsen af, hvorvidt et Fuglebjerg kan fredlyses, ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til Andres end Ejernes Interesse, idet Skjønsmændene udmeldes og edsværes efter disses Begjæring uden Indvarsling til de i Sagen Interesserede, der saaledes ingen Udgang have til at gjøre Indsigelse imod Skjønsmændenes Udmeldelse og ere udiatte for at blive affaarne fra at faa Overfsjon afholdt, ligesom det ogsaa er tvivlsomt, hvem der er berettiget til at begjære Overfsjon, og inden hvilken Tid Begjæringen herom skal fremsættes. Disse Vanstueligheder antages derimod at ville bortfalde, naar det var bestemt, at den, der vilde have et Fuglebjerg fredlyst, en vis Tid forud for det Thing, paa hvilket han vilde fremsætte Begjæringen om Mænds Udmeldelse, skulde lade dette bekendtgjøre ved Kirkestævne indenfor en nærmere fastsat Afstand, og at enhver indenfor denne Afstand Bosat skulde være berettiget til at gjøre Indsigelse mod de Mænd, der agtes udmeldte, saavel som mod den afholdte Skjønforretning samt til at begjære Overfsjon.

Sluttelig indvendes det, at Loven ikke indeholder Hjemmel til efter et længere Aaremaal at erberve nyt Skjøn over et fredlyst Fugle-

bjerg, naaget Nedstyrninger eller andre Naturbegivenheder kunne bewirke, at Fuglen forlader det, og der saaledes ikke længere er Grund til Fredlysning.

Det ommeldte Andragende blev af Amtmanden forelagt det i 1870 forsamlede Lagthing, og har samme i Henhold til det i Andragendet Anførte, der efter det over Sagen nedsatte Udvalgs Formening iøvrigt ogsaa maatte gjælde om Fredlysning af Urer, Latere, Holme og andre lignende Steder, i Overensstemmelse med Udvalgets Betænkning enstemmig vedtaget en Indstilling om, at der i Lagthingets næste Samling maatte forelægges samme et Forslag til Lov, hvorved § 10 i Loven af 9de Februar 1854 forandredes i den antydede Retning, hvilken Indstilling Amtmanden har anbefalet, idet han har fremsat nærmere Forslag i Henseende til den eventuelle Lovs Affattelse.

Da Ministeriet for sit Vedkommende fandt, at der var Anledning til at tage ommeldte Indstilling til Følge, blev et med det foranstaaende i det Væsentlige stemmende Lovforslag udarbejdet og derefter i Mar forelagt Lagthinget, der enstemmig har tiltraadt samme med nogle mindre betydelige Ændringer.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragrafer bemærkes Følgende.

ad § 1

findes med Henvisning til det foranførte Indtæt særligt at bemærke.

ad § 2

Den i denne Paragraf foreskrevne Tidsfrist af 3 Maaned, der er foreslaaet af Amtmanden, maa anses for tilstrækkelig til, at de Paagjældende kunne varetage deres Læve. Den nærmere Bestemmelse af det Omraade, indenfor hvilket det skal bekendtgjøres, om et Fuglebjerg eller andet lignende Sted ønskes fredlyst, er ligeledes i Overensstemmelse med Amtmandens Forslag.

Det følger af sig selv, at ogsaa Skjønselevanten maa kunne begjære Overfsjon afholdt, og man har derfor anset det for oversflodigt udtrykkelig at omtale hans Ret dertil, saameget mere som han i Reglen